

BRÅVALLABLADET

F13 KAMRATFÖRENING

Medlemsblad

1994-03-15

Nr 18

Ett illustrert par

Kapten Einar Berggren och kasernföreståndare Eyvind Källström på ett foto från -49. Berggren var en officer av den gamla stammen - eller kanske ändå inte riktigt. Under sin tid på F 6 satt han t.e i kommunalfullmäktige. Något som inte var allt för vanligt dåförtiden, att en officer nedlät (?) sig till. Som intendent på F 13 "höll" han i det mesta. Han var chef för matinköpen och köket, för fastigheterna, för alla fordonen, för kassatjänsten, för vägarna och snöröjningen, för marketenteriet

och åtskilligt mera. T o m hundofficer långt innan F 13 fick egen hundgård. Boxern Bonzo följde honom i hälar när den omfångsrike kaptenen förflyttades sig fotledes och sågs med möda ta sig ur och in i hus-ses bil. I kanslihuset fungerade Bonzo närmast som dörmatta.

Ihågkommas skall också att Berggren alltid fanns med bland olika arrangörer i Norrköping, när större publika evenemang skulle ordnas. Sådant fanns inte som inte Berggren kunde fixa, med eller utan stöd av gällande

författningar.

Om Eyvind Källström skulle också åtskilligt kunna spånas. Berggrens handgångne man som han var i den flesta sammanhang. Även han var en fixare av stora mått, som inte "bangade" för att arbetsleda både det han var kunnig på och inte var.

Så slutade han också hux-flux och blev parfymbolagsdirektör med klippkort på flyget till Paris.

Ytterligare ett exempel på, att vem som helst kan bli vad som helst nästan när som helst.

Lyckad Kielresa

Det var med viss tvekan som 37 medlemmar satte sig i bussen söndagen den 30 januari för att åka till Göteborg, f.v.b med Stena Scandinavica till Kiel. Snön vräkte ner och gjorde körningen äventyrlig, men vi kom i alla fall välbehållna till Götet. Färjan därefter gjorde sina överhalningar då och då - men det gick ju att parera.....

Ingen syntes ha något besvär med smörgåsbordet och frukosten på måndagsmorgonen var lika tilltalande. Bussen hade vi med ombord och det blev rundtur med lokalguide i Kiel. Vi fick veta hur staden till ca 80% förstördes av de allierades bomrader under VK 2. Närmast beroende på, att staden var tyskarnas främsta utbåtsbas, varifrån de hänsynlösa tyska räderna på världshaven utgick.

Om detta fick vi en alldeles särskild åskådning då vi också gjorde en tur ut till den stora minnesplatsen för just alla förlorade utbåtarna. Besöket gav ett mäktigt intryck och man kan t ex göra den reflexionen, att hur dyrt ett krig än blir så blir det ändå alltid pengar över till stora monument.

Hemfärden över havet blev lugna gatan och det var ett allmänt belåtet F 13 K-sällskap som debarkerade. Och nu har funderingarna börjat kring nästa resa.

